

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Krzymkowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kołodziejczak- Marczak

po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 8 stycznia 2018 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. (KRS (...))

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę: 78.168,96 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy sto sześćdziesiąt osiem złotych 96/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.04.2015 do dnia 31.12.2015 roku i z dalszymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. kosztami postępowania obciąża pozwanego i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę: 11.126,00 zł

SSO Katarzyna Krzymkowska

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w B. na swoją rzecz kwoty 78.168,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.04.2015 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania. Powód uzasadnił, że przedmiotowej należności domaga się jako zwrotu części uiszczonej przez siebie ceny za wykonanie zamówienia z 13.05.2014 roku na wykonanie i dostawę worków filtracyjnych, koszy wsporczych i ustników kosza wsporczego. Strony umówiły się bowiem, że całość należności powód zapłaci przez wykonaniem świadczenia wzajemnego przez pozwanego na podstawie faktury (...)/PL. Powód spełnił swoje świadczenie pieniężne w całości, natomiast pozwany świadczenie niepieniężne jedynie w części, przy czym w związku z opóźnieniem w realizacji zamówienia, powód zmienił jego miejsce dostawy, do czego pozwany nie dostosował się. Ostatecznie powód twierdzi, że nie otrzymał od pozwanego towaru w postaci: 384 sztuk koszy wsporczych o wartości 145 zł netto każdy, co daje kwotę 55.680 zł netto, a w raz z podatkiem Vat 68.486,40 zł oraz 384 sztuk ustników kosza wsporczego o wartości 20,50 zł netto każdy, co daje kwotę 7872 zł netto, czyli wraz z podatkiem Vat 9682,56 zł. Łącznie więc powód dochodzi należności w kwocie 78.168 zł. Powód wskazał, że wyznaczył pozwanemu dodatkowy termin realizacji zamówienia, ale pozwany temu terminowi uchybił, więc powód pismem z dnia 20.03.2015 roku od umowy odstąpił w zakresie w jakim pozwany nie zrealizował swojego zobowiązania, a następnie wezwał pozwanego do zapłaty. Odsetek ustawowych powód domaga się od upływu terminu do zapłaty, który wyznaczył pozwanemu.

W sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym od którego pozwany wniósł przeciw zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego. Pozwany przyznał oraz doprecyzował fakty dotyczące

złożonych przez powoda zamówień, przyznał ich wartość oraz że powód uiszczył należność na podstawie faktury zaliczkowej. Pozwany twierdzi jednak, że dnia 11.07.2014 roku zrealizował zamówienie dostarczając towar do (...) w K.. Pozwany twierdzi, że informacja o zmianie miejsca dostawy dotarła do niego drogą elektroniczną w dniu 9.07.2014 roku o godz. 23:19 i pismo nie zawierało podpisu. Twierdzi, że informacja o zmianie miejsca dostawy dotarła do niego zbyt późno, aby mógł zmienić rozpoczętą procedurę wysyłki towaru do (...) w K.. Pozwany twierdzi, że nie otrzymał w dniu 9.07.2014 roku informacji ustnej podczas spotkania o zmianie miejsca dostawy. Pozwany twierdzi, że żądanie zapłaty jest bezzasadne, gdyż zrealizował złożone przez powoda zamówienie prawidłowo.

Sąd ustalił co następuje:

Powód i pozwany są przedsiębiorcami - spółkami prawa handlowego które zajmują się prowadzeniem działalności gospodarczej. Powód między innymi w zakresie produkcji konstrukcji metalowych i innych urządzeń, instalowaniem maszyn i urządzeń przemysłowych, robót budowlanych oraz instalacyjnych. Pozwany w zakresie między innymi produkcją urządzeń technicznych, mediów filtracyjnych oraz działalnością usługową.

Okoliczności niesporne, treść wpisów do KRS k. 71-76, 89-95

Powód, w dniu 28.04.2014 roku, zawarł z (...) sp. z o.o. SKA umowę na podstawie której jako zamawiający zlecił drugiej stronie wykonanie worków filtrowych wraz z urządzeniami towarzyszącymi zgodnie ze wskazaną w umowie specyfikacją techniczną – z materiału dostarczonego przez powoda (zamawiającego) określonego w załączniku nr 3 do tej umowy. Nadto z przedmiotu zamówienia, tj. z obowiązków zastrzeżonych dla wykonawcy strony wyłączyły zakup materiałów, urządzeń i usług wymienionych w załączniku nr 4. Zakup tych przedmiotów spoczywał na powodzie (zamawiającym). Obowiązkiem wykonawcy było jednak ustalenie w imieniu powoda ceny, warunków oraz terminów realizacji zakupów. Do obowiązków powoda należało bezzwłoczne dokonywanie zakupów przedłożonych przez wykonawcę , co warunkuje terminowe wykonanie przedmiotowego zamówienia. Z załącznika nr 4 do umowy wynikało, że od dostawcy R. planowano zakupić wkłady filtracyjne (...)338-3,0/2,0/80/ (...) w ilości 1536 szt/kp, a składające się z worków filtracyjnych (1536 sztuk), koszy wsporczych (1536 sztuk), ustników kosza wsporczego (1536 sztuk).

Okoliczności niesporne, treść umowy – zamówienia wraz z zał. k. 15-21

W imieniu wykonawcy zamówienia na dostawę towarów od pozwanego uzgadniała K. C. , gdzie pełniła funkcję prokurenta i wysłała w tej sprawie wstępne zamówienie e-mailem z dnia 9.05.2014 roku. Zamówienie dotyczyło wkładów filtracyjnych (...)338-3,0/2,0/80/ (...) i obejmowało: 1536 sztuk worków filtracyjnych po cenie 64,50 zł netto za sztukę, 1536 sztuk koszy wsporczych po 145 zł netto za sztukę, 1536 sztuk ustników kosza wsporczego po 20,50 zł netto za sztukę. Jako termin realizacji wskazała 25.06.2014r roku, sposób zapłaty – 100% przedpłata, miejsce dostawy(...) oraz, że fakturę należy wystawić na powodową spółkę. W e-mailach z dnia 6 oraz 9.05.2014 roku pozwana spółka potwierdziła powodowi otrzymanie i przyjęcie zamówienia załączając fakturę pro-forma. Faktycznie zamówienia te uległy zmianie w ten sposób, że dalej prowadzona była korespondencja bezpośrednio pomiędzy powodem i pozwanym, gdzie w e-mailach z dnia 13.05.2014 roku zamówienia z dnia 12.05.2014 roku na powyższe towary zostały wysłane od powoda do pozwanego i podzielone na ZD 194/2014 (dotyczyło po 384 sztuki worków filtracyjnych, koszy wsporczych i ustników kosza wsporczego) oraz ZD 195/2014 (dotyczyło po 1152 sztuki worków filtracyjnych, koszy wsporczych i ustników kosza wsporczego worków filtracyjnych, koszy wsporczych i ustników kosza wsporczego). W imieniu powoda działał K. K. na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez prokurenta spółki. Za pozwanego kontaktowała się z powodem przede wszystkim pracownica pozwanego E. K. w zakresie powierzonych jej obowiązków. Po początkowej odmowie przyjęcia zamówienia z uwagi na brak przedpłaty 100% wartości zamówienia, stron powodowa zgodziła się na wpłacenie pełnej wartości zamówienia i wysłała do pozwanego skorygowane zamówienia, które to zamówienia pozwany potwierdził i przyjął do realizacji. Ostatecznie, w miejsce wcześniejszej, wystawiona została przez pozwanego faktura pro-forma z dnia 15.05.2014 roku nr ZS- (...) obejmująca oba te zamówienia. Zamówienia zostały potwierdzone przez pozwanego w korespondencji mailowej z dnia 20.05.2014 roku. Należność z tej faktury pro-forma w łącznej kwocie 434.534,40 zł brutto została przez powoda zapłacona. W

korrespondencji z 30.05.2014 roku pozwany przysłał powodowi Fakturę Vat nr (...) z dnia 30.05.2014 roku, która stwierdzała, że całość należności została zapłacona. Powód oznaczony w niej został jako „płatnik”, a jako „odbiorca” (...) sp. z o.o. W ostatecznie zaakceptowanych zamówieniach ustalono, że termin realizacji to 3.07.2014 roku, termin dostawy 3-17.07.2014 roku, miejsce dostawy (...) – (...). 10 czerwca 2014 roku pozwany potwierdził stronie powodowej, że ustalił z „produkcją” że zamówienie jest realizowane i zgodnie z oczekiwaniami będzie wykonane zgodnie z wcześniej ustalonym terminem. Od 8 lipca 2014 roku w korespondencji mailowej powód domagał się spotkania u pozwanego w celu możliwości kontroli odbioru zamówień. Strona pozwana poinformowała, że takie spotkanie mogłoby się odbyć najwcześniej 14.07.2014 roku. Pomimo odmowy pozwanego zorganizowania spotkania przed tym terminem, przedstawiciele powoda udali się w dniu 9.07.2014 roku do siedziby pozwanego na spotkanie. Podczas tego spotkania strona powodowa prosiła pozwanego, aby zmienione zostały miejsca dostawy z magazynu w K. do miejsc bezpośrednio wykonywanych inwestycji. Prośby o taką zmianę zostały skierowane do pozwanego jeszcze e-mailowo. Powód wskazał alternatywnie, aby pozwany wskazał skąd powód może odebrać zamówione przedmioty. Pozwany nie zastosował się do nowych wskazówek powoda, za wyjątkiem dostawy worków filtracyjnych, które zachował u siebie w magazynie i wydał bezpośrednio powodowi.

Okoliczności częściowo niesporne, dowód: e-mail z dnia 9.05.2014 roku (treść k. 22-23), e-maile z dnia 6 i 9 maja 2014 roku (treść k. 24-25), korespondencja mailowa stron wraz z treścią załączonych dokumentów (k. 26-55, 133-135), dowody przelewów (odpis k. 29, 30), zeznania świadka K. K. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15.05.2017 roku), zeznania świadka E. K. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15.07.2017 roku), częściowo zeznania świadka K. C. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 8.01.2018 roku), pełnomocnictwo (odpis k. 136)

Po spotkaniu w dniu 9.07.2014 roku o godzinie 23:20 strona powodowa wysłała e-mail do pracownicy strony pozwanej E. K., która zajmowała się obsługą przedmiotowego zamówienia i kontaktowała się w związku z nim ze stroną powodową. W tej wiadomości zawarty został załącznik o zmianie miejsca dostawy zamówionych towarów dotyczący zamówienia nr ZD 195- 2014 na (...), (...) 25, 37-327 (...), (...) oraz zamówienia nr ZD 194 -2014 na 44 047 N. C. 1. W wiadomości wskazano, że do odbioru pierwszego z zamówień upoważniony jest M. K., a do odbioru drugiego M. A.. Wiadomość zawierała informację, że w razie braku możliwości zorganizowania transportu należy podać miejsce załadunku towaru oraz gabaryty załadunkowe. Nadto zwrócono się o wykonanie przed wysłaniem towaru raportu gotowości do wysyłki składającego się ze zdjęć gotowego towaru oraz potwierdzenia pisemnego kompletności przedmiotu zamówień. Wysłanie przedmiotu zamówień na inny adres lub wydanie go innej osobie niż upoważnioną nie zostanie uznane za zrealizowane zamówienie. Mailem z dnia 10.07.2014 roku o godzinie 8:36 oraz faksem nadano ponownie to samo pismo do pozwanego.

Dowód: korespondencja e-mailowa (treść k. 37-42

Pozwany nie zrealizował dostawy na wskazane przez powoda zmienione miejsca dostawy. E-mailem z dnia 11.07.2014 roku z godziny 10:45 pracownica pozwanego E. K. potwierdziła zapowiedzianą realizację dostawy na 11.07.2014 roku informując, że kosze i ustniki znajdują się w (...) I. K., a worki filtracyjne znajdują się jeszcze na magazynie pozwanego. Do tej wiadomości dołączyła potwierdzenie odbioru. Wiadomości i dokumenty dotyczące wykonania dostawy i odbioru towaru w postaci części koszy i ustników okazały się nieprawdziwe. Strona pozwana nie wykonała faktycznie 11.07.2014 roku żadnej dostawy zamówionych przez powoda towarów do (...) I. w K., nie przekazała fizycznie wówczas tych towarów żadnemu przedstawicielowi powoda, ani przedstawicielowi (...) sp. z o.o. SKA. W dniu 11.07.2014 roku pracownicy powodowej spółki udali się do (...) I. (...) w K., gdzie stwierdzili brak przedmiotu zamówienia.

Dowód: e-mail z dnia 11.07.2014 roku, potwierdzenia odbioru (odpis k. 43-45), notatka (k. odpis k. 46), korespondencja e-mail z 15.07.2014 roku (treść k. 132), zeznania świadka K. K. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15.05.2017 roku), częściowo zeznania świadka E. K. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15.07.2017 roku), częściowo zeznania świadka K. C. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 8.01.2018 roku),

Faktycznie pozwany nie był producentem koszy wsporczych ani ustników kosza wsporczego w ramach otrzymanych od powoda zamówień. Ich realizację podzlecił w części spółce (...) sp. z o.o. (po 302 sztuki) oraz w pozostałej części spółce (...) spółka z o.o. SKA. Pozwany nie poinformował powoda o takim sposobie realizacji zamówień. Pozwany przekazał w/w spółkom informację, że po wykonaniu towary mają być dostarczone do (...) I. w K.. Pozwany rozliczył się z tymi podmiotami na podstawie wystawionych przez nie faktur Vat, przy czym z (...) sp. z o.o. poprzez kompensatę. Pozwany nie dokonał sprawdzenia, czy przedmiot zamówień został wykonany oraz nie odebrał go od wykonawców. Poprzestał na przyjęciu dokumentów podpisanych przez K. C. dot. odbioru (dostawy) z dnia 11.07.2014 roku.

Okoliczności częściowo niesporne, dowód: zamówienie, faktury, kompensata, potwierdzenie przelewu (odpis k. 168-174), zeznania świadka K. K. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15.05.2017 roku), częściowo zeznania świadka E. K. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15.07.2017 roku),

Worki filtracyjne zostały odebrane przez powoda 17.07.2014 roku z magazynu pozwanego.

Okoliczność niesporna, dokumenty k. 47-49

W związku z brakiem dostawy i odbioru części towaru strony prowadziły dalszą korespondencję e-mailową jeszcze w sierpniu 2014 roku. W wyniku tego doszło jeszcze do odbioru kolejnej części zamówienia nr (...) koszy i ustników w ilości po 1152 sztuki.

Okoliczności niesporne, dowód: korespondencja oraz list przewozowy (odpis k. 49-54)

Pismem z dnia 27.11.2014 roku powód wezwał pozwanego do złożenia wyjaśnień na temat przyczyny wydania koszy i ustników w ilościach po 302 sztuki stanowiących własność powoda firmie (...) sp. z o.o. oraz do udzielenia informacji, czy pozwany jest producentem koszy i ustników będących przedmiotem spornych zamówień. Następnie, pismem z dnia 12.03.2015 roku powód wezwał pozwanego do wykonania pozostałej części złożonego zamówienia, tj. w zakresie dostarczenia po 384 sztuki koszy wsporczych i ustników kosza wsporczego w terminie 5 dni pod rygorem odstąpienia od umowy w tej części. Pismo zostało doręczone pozwanemu 13.03.2015 roku. Pismem z dnia 20.03.2015 roku, doręczonym w dniu 24.03.2015 roku, powód odstąpił od umowy z pozwanym w części w jakiej umowa nie została wykonana. Pozwany kwestionował fakt braku dostawy przedmiotu zamówienia w części wskazanej odstąpieniu od umowy, z czym strona powodowa nie zgadzała się. Pismem z dnia 25.03.2015 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 78.168,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 18.07.2014 roku w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego wskazując, że kwota ta stanowi wartość niezrealizowanego w części zamówienia, za które powód zapłacił 100% należności na podstawie faktury pro-forma ZS - (...) / PL (...) z dnia 2.04.2015 roku pozwany odmówił zapłaty i wyjaśnił swoje stanowisko twierdząc, że wywiązał się w całości z zamówień, a towar został dostarczony do miejsca wskazanego w zamówieniu.

Dowód: korespondencja od powoda do pozwanego wraz z dowodem doręczenia, odpowiedzi pozwanego, wezwanie do zapłaty (odpis k. 56-66)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił częściowo na podstawie zgodnych twierdzeń stron oraz na podstawie powołanych wyżej dowodów. Oceniając wiarygodność i moc dowodową dokumentów sąd stwierdził, że nie zasługują na wiarę dokumenty prywatne w postaci potwierdzeń odbioru (dostawy) zamówień powoda nr (...) oraz (...) z dnia 11.07.2014 roku podpisane przez K. C. jako odbiorcę ze strony (...) sp. z o.o. SKA oraz (...) sp. z o.o. (odpisy k. 44, 45). W toku postępowania okazało się, że są to jedyne dowody, które miałyby potwierdzać, że pozwany zrealizował zamówienia złożone przez powoda i dostarczył zamówione przedmioty do pierwotnego miejsca dostawy. Należy wskazać, że zgodnie z art. 245 kpc dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej stanowi dowód tego, że osoba która go podpisała, złożyła oświadczenie zwarte w dokumencie. Nie oznacza to jednak, że oświadczenie to jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, co w związku z tym podlega dowodzeniu w razie sporu stron o fakty wynikające z treści takiego dokumentu. W ocenie sądu w niniejszej sprawie zostało udowodnione, że treść oświadczeń wynikających z treści dokumentów jest niezgodna z rzeczywistym stanem. Sama przedstawicielka (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o. K. C.

w swoich zeznaniach potwierdziła, że złożyła oświadczenia o treści takiej jak w dokumentach, ale w okolicznościach, które w żaden sposób nie potwierdzają, że do wyprodukowania tych elementów doszło, a w szczególności, aby zostały one dostarczone i przekazane do pierwotnego miejsca dostawy. Świadek zeznała bowiem, że dokumenty te podpisała w siedzibie pozwanego nie widząc wcale przedmiotu dostawy. Zeznania tego świadka i świadka J. Ś. oraz twierdzenia pozwanego (zmiennie zresztą w toku sprawy) faktycznie się wzajemnie wykluczają i łącznie sąd uznał, że nie stanowią wiarygodnego źródła dowodowego w szczególności co do wykazania faktu, że pozwany wykonał swoje zobowiązanie niepieniężne. Twierdzenia pozwanego co do istotnych faktów okazały się na tyle niekonsekwentne, że nie sposób na nich opierać ustaleń. Pozwany w sprzeciwie twierdził, że towar został przez niego dostarczony do Fabryki (...) w K., po czym na wezwanie sądu do przedstawienia dokumentów dostawy w piśmie z dnia 16.02.2017 roku wyjaśnił, że nie przewoził towaru do (...) sp. z o.o. w K., gdyż zlecił produkcję towaru objętego zamówieniami powoda firmom (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. SKA. W zamówieniu produkcji po 302 sztuki koszy i ustników skierowanym do (...) sp. z o.o. pozwany jak twierdzi, miał się odwołać do projektów objętych współpracą między (...) I. a powodem, wskazać, że towar ma być dostarczony do (...) I. w K., a formą płatności miała być kompensata. Te twierdzenia potwierdza w części świadek J. Ś., jakkolwiek przeczy im świadek K. C.. Ostatecznie jednak, w ocenie sądu należy przyjąć, że producentami koszy wsporczych i ustników kosza wsporczego miały być spółki (...) sp. z o.o. SKA oraz (...) sp. z o.o., gdyż na to wskazują dokumenty przedstawione przez pozwanego w postaci zamówień i faktur Vat. Jakkolwiek dokumenty te nie potwierdzają w żaden sposób, aby te towary zostały faktycznie wyprodukowane i przekazane zamawiającemu. Worki filtracyjne faktycznie zostały przygotowane przez pozwanego i ostatecznie wydane powodowi z magazynu pozwanego – zgodnie z ustaleniami z 15.07.2014 roku. Nie zasługują na wiarę również zeznania powyższych świadków jakoby przedmiotowe towary w postaci koszy i ustników „zniknęły” w niewyjaśnionych okolicznościach z magazynów w K.. Brak jest jakiegokolwiek dowodu na to, aby one na dzień 11.07.2014 roku znalazły się w tym magazynie. Brak dostawy do magazynu w K. potwierdza natomiast notatka z dnia 11.07.2014 roku wraz z zeznaniami wiarygodnego w ocenie sądu świadka K. K., który osobiście przybył do tego magazynu, gdzie stwierdził brak tych elementów oraz uzyskał informację, że ich na razie nie ma. Jak wyżej wspomniano sąd uznał zeznania świadka K. K. za całkowicie wiarygodne. Był on pracownikiem i pełnomocnikiem powoda przy realizacji przedmiotowych zamówień oraz na bieżąco, osobiście nadzorował przebieg ich realizacji. Złożył obszernie, logiczne i spójne zeznania opowiadając cały przebieg wydarzeń oraz jego konsekwencje. W ocenie sądu zeznania te korespondują z treścią przedłożonej korespondencji e-mailowej stron oraz innymi dokumentami, które sąd uznał za wiarygodne. Częściowo znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka E. K., jakkolwiek zeznania tego świadka sąd uznał za wiarygodne jedynie w części. Świadek z kolei jest pracownicą pozwanego odpowiedzialną za realizację przedmiotowych zamówień. Niektórych, niekorzystnych dla pozwanego okoliczności, jak ustalenia zmiany miejsca dostawy z dnia 9.07.2014 roku, świadek nie pamiętała.

Należy wskazać, że postawa pozwanego od czasu przyjęcia od powoda zamówień do realizacji wskazywała jednoznacznie na to, że to pozwany ma być producentem zamówionych elementów. W ocenie sądu powód musiał być o tym przekonany, a co najmniej nie mógł mieć wiedzy, że faktycznymi producentami są spółki (...), skoro nie zawarł w tym zakresie umowy bezpośrednio ze swoim kontrahentem (...) sp. z o.o. SKA, który miał z kolei, z wykorzystaniem przedmiotowych materiałów wykonać szersze zamówienie – wykonanie worków filtrowych. Pozwany utrzymywał powoda w takim przekonaniu nie negując tego, że jest dostawcą urządzeń, przyjmując zamówienie jako dostawca urządzeń oraz informując o np. kontakcie z produkcją (e-mail k. 34).

Podsumowując, sąd uznał, że strona pozwana nie udzieliła powodowi rzetelnej informacji na temat sposobu realizowania przyjętych przez siebie zamówień, nie prowadziła bieżącego nadzoru nad procesem produkcji i uniemożliwiła to również powodowi, względnie sprowadzania towaru do magazynu, a faktycznie w czasie końcowego terminu realizacji zamówienia nie było ono jeszcze gotowe, o czym świadczy informacja z dnia 9.07.2014 roku o niemożności przeprowadzenia przez powoda kontroli realizacji zamówienia w siedzibie pozwanego, odmowa wydania towarów w sposób wskazany przez zamawiającego w dniu 9 i 10.07.2014 roku, a następnie stworzenie nieprawdziwych dokumentów odbiorowych z dnia 11.07.2014 roku. W ocenie sądu o niezrealizowaniu zamówień w zakresie koszy wsporczych i ustników koszy wsporczych przez pozwanego w ustalonym czasie i w ustalony sposób i chęci ukrycia tych braków świadczy również, to, że nie było problemu z zatrzymaniem u pozwanego na magazynie worków filtracyjnych, które faktycznie wyprodukował pozwany i wydał powodowi dnia 17.07.2014 roku, a nadto w zakresie koszy wsporczych

i ustników kosza wsporcze objętych zamówieniem nr (...) to zostały one faktycznie dostarczone i wydane powodowi w późniejszym czasie – pomimo wcześniejszych dokumentów odbiorowych z dnia 11.07.2014 roku. Potwierdza to tym bardziej twierdzenia powoda, że dokumenty odbiorowe z 11.07.2014 roku są niewiarygodne, nie potwierdzają rzeczywistego stanu, a pozwany ostatecznie nigdy nie zrealizował zamówienia nr (...) w zakresie 384 sztuk koszy wsporczych i ustników kosza wsporcze.

Należy również wskazać na kolejną nierzetelność pozwanego w kwestiach dokumentacyjnych, a mianowicie nieprawidłowe wystawienie faktury Vat nr (...), gdzie powód wymieniony jest jedynie jako płatnik, a jako odbiorcę wskazano (...) sp. z o.o., chociaż podmiot ten nie był stroną żadnej z umów, a z niewyjaśnionych przyczyn pojawiał się w dokumentacji pozwanego.

Pozostałe dokumenty sąd uznał za wiarygodne, nie były one również kwestionowane przez strony.

Fakt wykonania przez powoda przedpłaty na realizację spornych zamówień w wysokości 100% ustalonej ceny nie był sporny między stronami jak i wartość przedmiotu zamówienia, w części niezrealizowanej przez pozwanego.

Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe o przesłuchanie stron oraz części świadków i dowód z opinii biegłego uznając, że wszystkie istotne okoliczności faktyczne zostały dostatecznie wyjaśnione i dowody te spowodowałyby jedynie przewleczenie postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Strony zawarły między sobą umowę dostawy w celu zrealizowania dwóch zamówień powoda na wykonanie i dostarczenie przez pozwanego koszy wsporczych, ustników kosza wsporcze oraz worków filtracyjnych według ilości, wartości oraz terminów wskazanych w zamówieniach, jakkolwiek pozwany umowę wykonał jedynie częściowo jako dostawę, częściowo jako sprzedaż a częściowo nie wykonał jej wcale.

Zgodnie z art. Art. 605 kc „przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.” Nadto, zgodnie z art. 612 kc „W przedmiotach nieuregulowanych przepisami niniejszego tytułu, do praw i obowiązków dostawcy i odbiorcy stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży.” Zgodnie więc z art. 535 kc obowiązkiem sprzedawcy jest przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a obowiązkiem kupującego jest rzecz odebrać i zapłacić cenę.

Jak wcześniej opisano sąd uznał, że pozwany nie wykonał swojego zobowiązania w zakresie wytworzenia i dostarczenia powodowi części zamówienia nr (...), tj. w zakresie 384 sztuk kosza wsporcze o wartości 145 zł netto za sztukę i 384 sztuk ustnika kosza wsporcze o wartości 20,50 zł netto za sztukę, tj. rzeczy o łącznej wartości 78.168,96 zł brutto. Wbrew początkowym twierdzeniom pozwanego nie wykonał on dostawy przedmiotu zamówienia ze swojego zakładu do magazynu w K. (pierwotne miejsce odbioru) ani własnym transportem ani poprzez przewoźnika (art. 544 kc). Pozwany ostatecznie twierdził, że nie wykonywał żadnego transportu, gdyż zamówione towary znajdowały się od razu w miejscu przeznaczenia, tj. zostały wyprodukowane przez spółki, które jednocześnie miały odebrać towar. Pozwany nie przedstawił jednak na te okoliczności żadnych wiarygodnych dowodów. W szczególności brak jest jakiegokolwiek dokumentacji dot. produkcji, stanów magazynowych, sprawdzenia istnienia towarów przez przedstawicieli pozwanego i dokumentów odbiorowych tych towarów od faktycznych dostawców przez pozwanego. Zeznania żadnego z przesłuchanych świadków nie potwierdziły, aby przedmiotowe towary ktokolwiek widział na dzień 11.07.2014 roku. Dokumenty odbiorowe z dnia 11.07.2014 roku nie mogą również stanowić dowodu faktycznego wydania rzeczy zamawiającemu skoro, podpisane zostały przez osobę będącą przedstawicielem spółek, które jak wykazało postępowanie dowodowe jak wykazało postępowanie dowodowe, były faktycznymi producentami tych rzeczy na zlecenie pozwanego, czyli że faktycznie producent działający na zlecenia pozwanego jako zamawiającego, nie wydając wyprodukowanych rzeczy nigdy pozwanemu jako zamawiającemu, potwierdził samemu sobie, że rzeczy

te odebrał. Również z wcześniej omówionych powodów, dokumenty te sąd uznał za pozbawione wiarygodności i mocy dowodowej.

Zawarta przez strony umowa ma charakter umowy wzajemnej, odpłatnej, a świadczenia obu stron są podzielne.

Zgodnie z art. 485 § 1 kc strony umówiły się, że świadczenie pieniężne powoda zostanie spełnione w całości przed spełnieniem świadczenia przez pozwanego. Dlatego też powód zapłacił całość ceny pozwanemu w momencie potwierdzenia przyjęcia zlecenia do realizacji i na podstawie faktury pro-forma. Pozwany natomiast spełnił świadczenie częściowo. Termin realizacji świadczenia pozwanego został określony w zamówieniu na 3 lipca 2014 roku, a dostawy na 3-17.07.2017 roku. Pozwany nie zrealizował świadczenia w spornej części, tj. części zamówienia nr (...), tj. w zakresie 384 sztuk kosza wsporczego o wartości 145 zł netto za sztukę i 384 sztuk ustnika kosza wsporczego o wartości 20,50 zł netto za sztukę, tj. rzeczy o łącznej wartości 78.168,96 zł brutto – w umówionym terminie. Pozwany popadł więc w zwłokę. Powód skorzystał skutecznie i prawidłowo ze swoich uprawnień wynikających z art. 491 § 1 i 2 kc domagając się wykonania pozostałej części świadczenia w wyznaczonym dodatkowym terminie. Zamówienie w części dotyczącej nr (...) zostało w tym dodatkowym terminie zrealizowane przez pozwanego w sierpniu 2014 roku. Co do spornej części zamówienia (...) powód kolejnym pismem z dnia 12.03.2015 roku wezwał pozwanego do jego wykonania wyznaczając jeszcze dodatkowy termin 5 dni od otrzymania pisma, pod rygorem odstąpienia od umowy w części niewykonanej. Należy zaznaczyć, że powód miał prawo odstąpić od umowy nawet bez wyznaczenia dodatkowego terminu, gdyż termin realizacji wynikał już z treści zawartej umowy stron. Ostatecznie powód, pismem z dnia 20.03.2015 roku, doręczonym pozwanemu 23.03.2015 roku, odstąpił od umowy w części niewykonanej. Następnie pismem z dnia 25.03.2015 roku, nadanym dnia 26.03.2015 roku, powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem w terminie 7 dni od doręczenia jako zwrotu wartości niezrealizowanego zamówienia. Pozwany odmówił zwrotu świadczenia wzajemnego. W ocenie sądu, w świetle art. 494 § 1 kc dochodzona przez powoda kwota 78.168,96 zł jest w pełni uzasadniona jako zwrot świadczenia, które powód spełnił na wykonanie przedmiotowej umowy z pozwanym w części w jakiej skutecznie od umowy odstąpił. W związku z tym powództwo okazało się w pełni uzasadnione.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc – zgodnie z żądaniem pozwu. Należy wskazać, że zobowiązanie pozwanego do zwrotu spełnionego świadczenia pieniężnego powoda powstało z chwilą skutecznego odstąpienia powoda od umowy. Termin spełnienia tego świadczenia, a tym samym jego wymagalność, wyznaczony został przez powoda w piśmie z dnia 25.03.2015 roku (art. 455 kc) upłynął bezskutecznie najpóźniej z dniem 9.04.2015 roku (pozwany udzielił odpowiedzi na to pismo w swoim piśmie datowanym na 2.04.2015 roku). W związku z tym żądanie o odsetki ustawowe za opóźnienie od 10.04.2015 roku okazało się w pełni uzasadnione.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 – 4 kpc i § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (...)(Dz.U. poz. 1800w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu, tj. 29.03.2016 roku). Na koszty postępowania składała się uiszczona przez powoda opłata od pozwu w kwocie 3909,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa w wysokości 7217 zł.

SSO K. Krzymkowska